

عنوان مقاله:

بحران کرونا و تاثیر آن بر زاغه نشینی در شهرها

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

جمال بیگی - دانشیار، گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران،

مهرداد تیموری - دانشجوی دکتری تخصصی حقوق جزا و جرم شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران،

خلاصه مقاله:

پیدایش و گسترش ویروس کرونا در اواخر سال ۲۰۱۹ میلادی در اکثر کشورهای جهان زمینه ساز تحولاتی در موضوع های بهداشتی، سلامتی، اقتصادی، فرهنگی، زیست محیطی و ... شده است. از سوی دیگر، بهره مندی از سلامتی جزء حقوق اساسی است که شامل همه شهروندان بدون در نظر گرفتن سایر ویژگیها میگردد. با توجه به اینکه مناطق زاغه نشین دارای تراکم جمعیتی بالایی هستند، بنابراین جمع شدن افراد آسیب پذیر از نظر اقتصادی و اجتماعی، با تحصیلات پایین، در شرایط نامطمئن بهداشت عمومی و دسترسی کمتر به کالاها و خدمات بهداشتی شهروندان ساکن در این مناطق و ویژگیهای شهروندان ساکن در مناطق زاغه نشین به عنوان یک چالش عمده در مواجهه با یک بیماری همه گیر است که میتواند در سایر مناطق شهری گسترش یابد و عواقب جبران ناپذیری را داشته باشد. از همین رو، مقاله حاضر که با استفاده از اسناد و منابع کتابخانه ای و به روش توصیفی و تحلیلی نگارش یافته، به بررسی بحران کرونا و پیامدهای آن بر زاغه نشینی در شهرها می پردازد. یافته ها و نتایج پژوهش حاکی از این است که با توجه به شرایط شیوع و گسترش بیماری کرونا و لزوم رعایت دستورالعمل های وزارت بهداشت و درمان در خصوص پیشگیری از ابتلا به ویروس کووید-۱۹ و با در نظر گرفتن شرایط زیست در مناطق زاغه نشین، امکان رعایت دستورالعملها به صورت کامل وجود ندارد و در نتیجه احتمال شیوع ویروس در مناطق زاغه نشین بیشتر از سایر مناطق شهری است.

کلمات کلیدی:

شهرسازی، شهروند زاغه نشین، زاغه ها، حق بر سلامت، کرونا، کووید-۱۹.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1252435>

